

پیام یازده

اهمیت نهادی خدمتگزاری عزرا و رهبری نحما -
برای بناسازی کلیسا به عنوان خانه خدا و پادشاهی خدا
توسط زیستن و به عمل رساندن اورشلیم نو

مطالعه متون مقدس: مکاشفه ۲۱: ۲، ۹-۱۱، ۱۸؛ ۲۲: ۱

۱. اهمیت نهادی خدمتگزاری عزرا در کلمات «تطهیر»، «تعلیم»، و «بازساخت» تجسم یافته است؛ اهمیت نهادی رهبری نحما در کلمات «جداسازی»، «حفاظت» و «ابراز» تجسم یافته است. ما باید با خداوند در خدمتگزاری آسمانی او برای بناسازی کلیسا به عنوان خانه خدا و پادشاهی خدا، توسط زیستن و به عمل رساندن اورشلیم نو بر طبق این اهمیت نهادی، همکاری کنیم - ۱ پادشاهان ۸: ۴۸؛ مزامیر ۴۸: ۱-۲؛ ۱ تیموتائوس ۳: ۱۵؛ افسسیان ۲: ۲۱-۲۲.

۲. زیستن خدا و خدمت به او بر طبق بینش عصر در خدمتگزاری عصر به معنای زیستن و به عمل رساندن اورشلیم نو است: «و بنای دیوار آن از یشم بود و شهر از زر خالص چون شیشه مصفی بود» - مکاشفه ۲۱: ۱۸؛ اعمال ۲۶: ۱۹؛ ۲۲: ۱۵؛ مکاشفه ۲: ۱۱-۹.

آ. شهر که از طلای خالص چون شیشه مصفی است، بیانگر نیاز ما به تطهیر نزد خدا در طبیعت قدوس او، و به روشنگری از طریق تعلیم با اعمال تعالیم کتاب مقدس به ذهن ما برای نوسازی و روشنگری ذهنمان جهت روشن کردن ما با افکار، ملاحظات و راههای خداست - ر.ک. متی ۵: ۸؛ افسسیان ۴: ۲۳؛ یوحنا ۱۷: ۱۷.

ب. «کار بنا»، کار منحصر به فرد خدا برای بازساخت ما با خدای سه یکتاست تا ما با او بازسازی شده و او را به دیگران بخش کنیم به طوری که او خودش را در وجود آنها بنا کند تا آنها را موجوداتی در اورشلیم نو سازد - ۱ قرنثیان ۳: ۹، ۱۲؛ افسسیان ۳: ۱۶-۱۹؛ مکاشفه ۳: ۱۲؛ غزل غزلها ۶: ۴؛ عبرانیان ۱۱: ۱۰.

پ. شهر با دیوار آن، نشانگر اورشلیم نو به عنوان پادشاهی جاودان خدا تحت سروری خدا برای جداسازی مردم خدا و حفاظت از منافع خداست - نحما ۴: ۱۷؛ افسسیان ۵: ۲۶.

ت. دیوار شهر که از یشم (حیات خدا در غنای آن) بوده و شهر که از طلاست (طبیعت الهی خدا) آشکار می کند که اقتصاد جاودان خدا این است که ما را در حیات و طبیعت، اما نه در هستی خدا، برای ابراز منحصر به فرد او، مثل خودش سازد - پیدایش ۱: ۲۶؛ یوحنا ۱۰: ۱۰؛ ۱۰: ۱۰؛ ۲ پطرس ۱: ۴؛ مکاشفه ۴: ۳؛ ۲۱: ۱۰-۱۱، ۱۸.

۳. زیستن و به عمل رساندن اورشلیم نو به معنای زیستن و خدمت کردن در اهمیت نهادی خدمتگزاری عزرا و رهبری نحمیا است:

آ. ما باید در فرآیند خالص شدن از هر اختلاط بمانیم و خداوند و منافع اقتصاد جاودان او را به عنوان هدف منحصر به فردمان بگیریم - عزرا ۹: ۲؛ متی ۵: ۸؛ ۱ تیموتائوس ۳: ۹؛ ۲ قرنتیان ۶: ۴، ۶؛ لوقا ۹: ۵۴-۵۵؛ عبرانیان ۴: ۱۲؛ ۱ پادشاهان ۸: ۴۸:

۱. ما می‌توانیم به وسیله فرآیند روشنگری، آشکارسازی و داوری توسط خدا، از طریق خاتمه دادن و حذف کردن [توسط] صلیب، از طریق پاکسازی و شستشوی خون، و از طریق جریان و اشباع روح، طاهر شویم - مزامیر ۱۳۹: ۲۴-۲۳؛ ۵۱: ۷، ۱۰؛ مکاشفه ۲۲: ۱.

۲. ما می‌توانیم از طریق فرآیند شستشوی آب حیات در کلام خالص خدا، طاهر شویم؛ یک شخص هر چه بیشتر در کلام خدا باشد، خالص تر می‌شود - مزامیر ۱۲: ۶؛ ۱۱۹: ۹، ۱۴۰؛ افسسیان ۵: ۲۶؛ اشعیا ۵۵: ۸-۱۱.

۳. لاویان ۱۹: ۱۹ آشکار می‌کند که خدا می‌خواهد همه چیز مطابق نوع خود آن چیز، بدون هیچ اختلاط باشد - مکاشفه ۱۷: ۳-۶؛ تثنیه ۲۲: ۵، ۹-۱۱؛ ر.ک. پیدایش ۱: ۱۱، ۲۱، ۲۴-۲۶؛ ۲: ۷-۹:

(آ) چارپایان را بدون اختلاط جفتگیری کردن نشان می‌دهد که این مجاز نیست که حیات مخلوط شود. کسانی که با حیات خدا زندگی می‌کنند نباید توسط جسم زندگی کنند - ر.ک. غلاطیان ۵: ۱۶.

(ب) بذر را بدون اختلاط کاشتن نشان می‌دهد که در خدمتگزاری کلام فقط یک نوع بذر، یک نوع تعلیم، باید کاشته شود - تعلیم منحصر به فرد اقتصاد جاودان خدا - تثنیه ۲۲: ۹؛ ۱ تیموتائوس ۱: ۳-۴؛ ۳: ۶.

(پ) جامه ای را بدون اختلاط تولید کردن نشان می‌دهد که این مجاز نیست که رفتار ما مخلوط باشد؛ کسانی که در حیات عهد جدید زندگی می‌کنند نباید توسط احکام عهد قدیم (غلاطیان ۲: ۱۹-۲۰؛ ۵: ۶-۱) زندگی کنند، و کسانی که متعلق به خداوند هستند نباید بر طبق آداب غیر ایمانداران زندگی کنند (لاویان ۲۰: ۲۳؛ ۱۸: ۳؛ ر.ک. افسسیان ۴: ۱۷؛ رومیان ۱۲: ۱۲).

۴. اول پطرس ۱: ۲۲ می‌گوید: «چون جانهای [روان‌های] خود را به اطاعت راستی طاهر ساخته اید تا محبت برادرانه بی‌ریا داشته باشید، پس یکدیگر را از دل بشدت محبت بنمایید»:

(آ) این بدان معناست که تطهیر روان ما (ذهن، احساس، و اراده) این

اهمیت خدمتگزاری عزرا و رهبری نحما

است که آن از هر چیز غیر از خدا رهایی یابد و فقط بر خدا به عنوان تنها مورد و هدف منحصر به فرد (۱ قرننتیان ۲: ۹-۱۰؛ ۲ تسالونیکیان ۳: ۵) ثابت بماند. وقتی از حقیقت، محتوا و واقعیت ایمانمان به مسیح (۲ تیموتائوس ۴: ۷؛ تیتوس ۱: ۱)، اطاعت می کنیم، کل روان ما بر خدا متمرکز شده و بدین ترتیب از همه چیز غیر از خدا پاک می شود.

(ب) از آنجایی که طهارت روان های ما باعث تمرکز کل وجود ما بر خدا می شود تا او را به تمامی دل و تمامی جان [روان] و تمامی ذهنمان دوست بداریم (مرقس ۱۲: ۳۰)، چنین طهارتی به محبت برادرانه بی ریا منجر می شود، که از دل به شدت کسانی که خدا آنها را دوست دارد محبت نماییم (یوحنا ۱۳: ۵، ۱۴-۱۷، ۳۴-۳۵؛ ۲ پطرس ۱: ۵، ۷؛ رومیان ۱۲: ۹-۱۱؛ ۲ تیموتائوس ۱: ۶-۷؛ ۱ تسالونیکیان ۳: ۱۲؛ ۴: ۱۰-۹؛ عبرانیان ۱۳: ۱؛ ۱ یوحنا ۲: ۵-۸؛ ۳: ۱۱، ۲۳؛ ۴: ۷-۸، ۲۱-۱۶).

ب. ما باید تعلیم ببینیم تا دیگران را با حقیقت برای شهادت خدا، ابراز جمعی او، تعلیم دهیم - ۲ تیموتائوس ۲: ۲؛ ۱ تیموتائوس ۳: ۱۵-۱۶؛ ۶: ۳؛ ۱ قرننتیان ۱۴: ۳۱:

۱. دوازده بنیاد شهر مقدس، اورشلیم نو، حامل نام های دوازده رسول برّه بوده، نشان می دهد که اورشلیم نو بر طبق تعلیم رسولان، تعلیم صحیح و سالم اقتصاد خدا، بنا شده است - مکاشفه ۲۱: ۱۴؛ اعمال ۲: ۴۲؛ ۲ تیموتائوس ۱: ۱۵؛ تیتوس ۱: ۹؛ ۲ تیموتائوس ۲: ۲.
۲. عزرا در شریعت خدا، که به اقتصاد خدا پیوند خورده است، ماهر بود. شریعت، نمادی از مسیح به عنوان کلام خدا، شهادت خدا، تصویر خدا و ابراز خداست - خروج ۱۶: ۳۴؛ ۳۴: ۲۸؛ ر.ک. مکاشفه ۱: ۲.
۳. با آمدن نزد مسیح به عنوان کلام زنده در کلام مکتوب، او می تواند تبدیل به کلام کاربردی شود تا ما با او تزریق شده و تبدیل به شهادت عیسی شویم - یوحنا ۱: ۱؛ مکاشفه ۱۹: ۱۳؛ یوحنا ۵: ۳۹-۴۰؛ ۶: ۶۳؛ مکاشفه ۱: ۲، ۱۱-۱۰.
۴. با باقی ماندن در خدمتگزاری منحصر به فرد تعلیم اقتصاد خدا، ما می توانیم اهمیت نهادی کلام را درک کنیم تا سرشار از نور حیات شویم - نحما ۸: ۸، ۱۳؛ متی ۴: ۱۲-۱۶؛ یوحنا ۱: ۴-۵.
۵. ما باید بیاموزیم که از زبان جدید، «زبان یهودا»، در فرهنگ جدید استفاده کنیم، همان فرهنگ خدا-انسان انسان نو - نحما ۱۳: ۲۳-۲۴.

رئوس مطالب مطالعه شفاف سازی

پ. ما باید با فیض، که خدای سه یکتای پروسه دیده است که در حال تبدیل شدن به زندگی و همه چیز برای ماست، بازساخت شویم - ۱ پطرس ۵: ۱۰؛ ۲ قرنتیان ۱۳: ۱۴؛ عبرانیان ۱۰: ۲۹:

۱. آن دوازده رسول نمایانگر فیض عهد جدید هستند، که نشان می دهد که فیض منشأ، عنصر، و وسیله ای برای تولید اورشلیم نو است - مکاشفه ۲۱: ۱۴.

۲. ما باید با فیض از پی فیض ساخته شده، توسط فیض کار کرده، فیض توزیع کنیم، و کلام فیض را بخش نماییم - یوحنا ۱: ۱۶؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۱۰؛ ۱ پطرس ۴: ۱۰؛ اعمال ۲۰: ۳۲.

۳. اورشلیم نو توسط خدا بنا می شود که خود را در انسان می سازد تا انسان را در حیات و طبیعت ولی نه در هستی خدا مثل خود کند تا اینکه خدا و انسان تبدیل به یک موجودیت جمعی شده و محل سکونت متقابل باشند - مکاشفه ۲۱: ۲-۳، ۱۰-۱۱، ۱۸-۲۲.

۴. ما باید فقط یک کار انجام دهیم، که کار اورشلیم نو است؛ ما باید با خدایمان که در درون ما عمل می کند یک باشیم همانطور که او افراد برگزیده اش را از مراحل اصلی نجات ارگانیک خود - تولد تازه، تقدیس، نو شدن، دگرگونی و تبدیل تا به تجلیل - عبور می دهد.

۵. به این ترتیب، ما مرحله به مرحله صعود می کنیم تا به بالاترین نقطه برسیم، جایی که ما یکسان می شویم؛ دیگر جسم و وجود طبیعی وجود ندارد. همه در روح بوده، و همه موجودات اورشلیم نو هستند. این بالاترین نقطه کار خداست، و ما همکاران او هستیم - یوحنا ۵: ۱۷؛ فیلیپیان ۲: ۱۳؛ مکاشفه ۴: ۳؛ ۲۱: ۱۱؛ ۱ قرنتیان ۳: ۹، ۱۲؛ ۲ قرنتیان ۶: ۱؛ ۱ تسالونیکیان ۳: ۲.

۶. «خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده، مطابق خشنودی اراده اش و برای بالاترین قصد خود در اقتصادش، خود را در مردم برگزیده اش، و مردم برگزیده اش را در خود بنا می کند، تا ساختاری در مسیح، به عنوان آمیختن الوهیت و انسانیت، داشته باشد تا ارگانیزم او، و بدن مسیح به عنوان ابراز جمعی او و اقامتگاه متقابل خدای باز خرید کننده و انسان باز خرید شده باشند. پایان نهایی این ساختمان نفیس معجزه آسا، اورشلیم نو تا ابد خواهد بود.» - ویتنس لی.

ت. ما باید کاملاً به سوی خدا جدا شویم تا کاملاً از خدا اشباع شده، یک زندگی مقدس را برای زندگی کلیسای زیست کنیم که ما را به شهر مقدس تبدیل کند - مکاشفه ۲۱: ۲؛ ۲ پطرس ۱: ۴:

۱. نو شدن ذهن و دگرگونی حاصل از آن، ما را جدا کرده و از طبیعت و زندگی

اهمیت خدمتگزاری عزرا و رهبری نحما

- ما که آغشته به عنصر دنیاست، نجات می دهد - مکاشفه ۲۱: ۱۲؛ رومیان ۸: ۵-۶؛ ۱۲: ۲، ۵-۱۱؛ افسسیان ۴: ۲۳.
۲. با زندگی در روحمان و خوردن مسیح به عنوان مَنای پنهان، می توانیم بر دنیا غلبه کنیم تا بنای خدا شویم - ۱ یوحنا ۵: ۴، ۱۸-۱۹، ۲۱؛ مکاشفه ۲: ۱۷-۱۲؛ ر.ک. یوحنا ۱۴: ۳۰.
۳. ما باید به طور کامل از دنیای بت پرستی بابل جدا شویم، که مشخصه آن شرارت کاسبی یا تجارت بوده، شامل طمع، فریب و عشق به پول است. زندگی مسیحی ما باید بدون عشق به پول باشد، و کار مسیحی ما نباید یک حرفه پولساز باشد - زکریا ۵: ۵-۱۱؛ ۱ تیموتائوس ۳: ۳، ۸؛ ۶: ۵-۱۰؛ اعمال ۱۱: ۲۹-۳۰؛ ۲۰: ۳۳-۳۴؛ ۲ تیموتائوس ۳: ۲-۴؛ عبرانیان ۱۳: ۵؛ ۲ قرنتیان ۲: ۱۷؛ ۱۲: ۱۵؛ ر.ک. ۲ پادشاهان ۵: ۱۵-۲۷.
- (آ) شیطان یک کاسب، یک تاجر است، و فکر او بر طبق اصل تجاری اوست، که در مقابل مقصود خدا از خلقت انسان است - حزقیال ۲۸: ۱۶، ۱۸؛ ایوب ۱: ۹؛ ر.ک. فیلیپیان ۳: ۷-۸؛ پیدایش ۱: ۲۶.
- (ب) از محموله های فروخته شده توسط بابل، اولین مورد طلا و آخرین مورد نفوس [روان های] مردم است؛ «نفوس مردم» اشاره دارد به انسانهایی که خود را برای کار می فروشند - مکاشفه ۱۸: ۱۲-۱۳؛ ر.ک. ۲ پطرس ۲: ۳، ۱۵.
- (پ) این نه تنها بابل آینده بلکه دنیای امروز را نیز به تصویر می کشد؛ مردم روان خود، زندگی خود، یعنی خودشان را به شغلشان فروخته، از خدا و سرنوشت جاودان خودشان غافل هستند - ر.ک. لوقا ۱۲: ۱۳-۲۱.
- (ت) حاکمیت خدا باعث می شود که شرارت در کاسبی، که مردم اسرائیل در اسارتشان از بابلی ها آموختند، به بابل (سرزمین شنعار) بازگردد - زکریا ۵: ۱۰-۱۱؛ پیدایش ۱۱: ۲، ۹.
- ث. ما باید دیوار را جهت محافظت از کلیسا به عنوان خانه خدا بسازیم:
۱. ما می توانیم دیوار را از طریق خون غلبه کننده بَرّه، که از طریق توبه، اعتراف به گناهانمان، و درخواست پاکسازی از خدا بر ما اعمال می شود، بسازیم - مکاشفه ۱۲: ۱۱؛ مزامیر ۵۱: ۱۸.
۲. ما باید گله خدا را با نواختن آن یک کرنا خدمتگزاری منحصر به فرد عهد جدید شبانی کرده، به آنها تمامی اراده [مشورت] خدا را برای به کمال رساندن کلام خدا با هشدار محافظتی خداوند و آموزش سالم اعلام کنیم، تا آنها در مسیح بالغ شوند - ۱ قرنتیان ۱۴: ۸؛ افسسیان ۴: ۱۱؛ اعمال ۲۰: ۳۵-۲۶؛ حزقیال ۳۳: ۱-۱۱؛ ۳۴: ۲۵؛ کولسیان ۱: ۲۴-۲۹.

۳. ما باید دیوار را برای محافظت از کلیسا، توسط جنگیدن نبرد در بدن، بسازیم - رومیان ۱۶: ۲۰:

(آ) بدن زره کامل خدا را بر تن کرده و از هر عضوی محافظت می کند؛ برای دریافت حفاظت و ایمنی از جانب بدن، ما باید مشورت و پوشش بدن را بجوییم - افسسیان ۶: ۱۰-۲۰؛ متی ۱۶: ۱۸؛ اعمال ۲۱: ۴، ۱۱-۱۲.

(ب) جنگ روحانی در این اصل است - یک تن هزار را تعقیب کرده، و دو، ده هزار را گریزان خواهند کرد - تثنیه ۳۲: ۳۰؛ جامعه ۴: ۹-۱۲؛ خروج ۱۷: ۱۱-۱۳.

۴. ما باید دیوار را برای محافظت از منافع غنای الوهیت خدا بر روی زمین و دستیابی های تکامل او، بسازیم - ر.ک. یوحنا ۱: ۱۲-۱۳؛ اشعیا ۹: ۶؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۴۵؛ ۲ قرنتیان ۳: ۱۷؛ ۴: ۵؛ کولسیان ۱: ۱۸؛ اعمال ۲: ۳۶؛ ۵: ۳۱؛ عبرانیان ۴: ۱۴؛ ۹: ۱۵؛ ۷: ۲۲؛ ۸: ۲؛ ۱ یوحنا ۲: ۱؛ یوحنا ۱۵: ۲۶؛ رومیان ۸: ۳۴، ۲۶.

ج. ما باید توسط مسیح زندگی کرده و مسیح را زیست کنیم، از این رو مسیح را تجلیل می کنیم، تا اینکه بتوانیم کلیسا را به عنوان ابراز خدا بنا کنیم - خروج ۴۰: ۳۴-۳۵؛ ۱ پادشاهان ۸: ۱-۱۱؛ رومیان ۱۳: ۱۴، ۱۲؛ ۱ قرنتیان ۳: ۱۶-۱۷؛ فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱؛ مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲، ۱۰-۱۱:

۱. دیوار [حصار] شهر برای ابراز خداست؛ از این رو، «حصار... را تعمیر [بنا]» کردن (نحمیا ۲: ۱۷)، بناسازی کلیسا به عنوان ابراز خداست (متی ۱۶: ۱۸؛ افسسیان ۲: ۲۰-۲۲؛ ۴: ۱۱-۱۶؛ ۱ قرنتیان ۳: ۹-۱۷؛ مکاشفه ۴: ۳؛ ۲۱: ۱۱، ۱۹-۱۸).

۲. امروز خداوند در بازیابی خود، در تلاش است تا وضعیت عادی مسیح در کلیسای مناسب به عنوان ابراز خود را بازسازی کند - افسسیان ۳: ۱۶-۲۱؛ مکاشفه ۴: ۳؛ ۲۱: ۱۱، ۱۸-۱۹.

۳. برای ابراز خدا، ما باید توسط زیستن یک زندگی آمیخته با تثلیث الهی در زندگی یکپارچه کل بدن مسیح، از خلق و خوی طبیعی خود و از شباهت به خود نجات یابیم - رومیان ۵: ۱۰؛ لاویان ۲: ۴-۵؛ ۱ قرنتیان ۱۲: ۲۴-۲۵.

۴. برای ابراز خدا، ما به تقدیس و نو شدن روزانه توسط شستشوی آب در کلام نیاز داریم تا به عنوان عروس خالص، پر جلال، و ابراز کننده خدا، به مسیح، دامادمان، ارائه شویم - آ. ۲۴؛ افسسیان ۵: ۲۶-۲۷.